

Jeg tror ikke, at man vil forhindre de mindre Bryggerier i at sætte Prisen op. Det ville de blive afholdt fra gennem Konkurrencen med de større Bryggerier. Naar alt kommer til alt, maa det nemlig være dem, der bestemme den almindelige Pris for Alet. Jeg ser Grunden til denne Bestemmelse, som jeg ikke opfatter som et Monopol eller en egentlig Begunstigelse, deri, at de mindre Bryggerier naturlig maa have større Drifts- og Produktionsomkostninger pr. Ld. A. end de større. Hvorvidt det svarer til 2 Kr. pr. Ld. A., skal jeg naturligvis lade være usagt. Saafremt det er Grunden til Medsættelsen, anser jeg det for heldigt, at den bliver indskrænket til de bestaaende Bryggerier. Der er ikke nogen Grund til, at Staten skulde have en mindre Skat af ny Bryggerier, blot fordi nogle Folk ønske at brygge A. under andre Forhold end de naturlige efter den Udvikling, Tingene have taget, og som gaa i Retning af større Bryggerier. Men har jeg Ret i min Opfattelse af Grunden til den mindre Skat for de mindre Bryggerier, er der ikke nogen Grund til at begrænse Bestemmelsen til et vist Aaremaal.

Naar jeg har taget Ordet, er det navnlig for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Hvad skal der forstaaes ved Udtrykket „nu bestaaende Bryggerier“? Det kan jo hælde, og i Øjeblikket er det faktisk saa, at der er flere Bryggerier, der have indstillet deres Virksomhed, ikke just fordi den ikke kunde betale sig, men af mere tilfældige Grunde. Jeg kender saaledes et mindre Bryggeri med en Produktion af omtrent 1,500 Tdr. A. aarlig, der for Øjeblikket er ude af Virksomhed, fordi Bygningen er brændt. Det er Hensigten at bygge den op igen, Tegninger og alt, hvad dertil hører, ere allerede indleverede til Approbation, og der vil blive taget fat paa Arbejdet uden Ophold. Hvis et saadant Bryggeri ikke skulde falde ind under Begrebet: „de nu bestaaende Bryggerier“, blot fordi det af rent tilfældige, Bryggeriet utilregnelige Grunde, ikke producerer i Øjeblikket, forekommer mig at være en stor Uretfærdighed. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister maa besvare mit Spørgsmaal derhen, at et saadant Bryggeri, der af rent tilfældige Grunde ikke producerer i Øjeblikket, dog vil blive regnet med blandt de i Loven omtalte „nu bestaaende skattepligtige Bryggerier.“

Finansministeren (Littichau): Der er faldet Udtalelser fra forskellige Sider, der tyde paa, at man i sin store Almindelighed er tilfreds med, at der ikke strides til en Beskatning af skattepligtigt A. med de 10 Kr., der staa opførte paa Finansloven. Der er taget Afstand fra denne Tilslutning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der endogsaa, forekom det mig, gif saa vidt, at han pegede paa det heldige i at vælte Skatten over paa Forbrugerne og saaledes komme til en Jordbørrelse af Alet. At gaa til den højeste Sats: 10 Kr., forekommer mig dog absolut utilraadeligt, da man derved kommer ud paa det usikre. Man ved ikke, hvilken Produktion der vil blive, maaste vil den tage af. Man vil i det hele komme til at staa samlede lige over for de Statsindtægter, der skulle flyde af dette Skatteobjekt. Henvisningen til at sætte Afskatten i Forbindelse med Spiritusbeskatningen forekommer mig ogsaa at være et usikkert og libet holdbart Standpunkt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds udtalte sig jo ogsaa noget usikkert angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt den tidligere store Forhøjelse af Afskatten, nemlig fra Kul op til 7 Kr., havde virket paa det øvrige Spiritusforbrug eller ej. Jeg tror, at man kan lade denne Side af Sagen hvide ganske rolig. For mig staaer det da ogsaa saaledes, at der overhovedet med Hensyn til en forøget Spirituskat, som ogsaa jeg anser for ønskelig, er et tilbørligt Volkemiddel ved en Kompensation paa Toldloven. Lige saa sikkert det er, at man ved en Toldreform vil komme ned med Indtægterne, lige saa sikkert er det ogsaa, at man til Dækning af det Underflud, der vil fremkomme, navnlig naar det skal være et lidt større Beløb, maa se sig om efter passende Kompensationsmidler, og der ligger da for mit Syn sin dette ene, for at man gaar til en forøget Spiritusbeskatning, en Forøgelse af Toldskatten paa Vin, mulig ogsaa af Afgiften paa indenlandsk Vintilvirkning, og endelig et Paalæg paa Brændevinsbeskatningen. Jeg tror, at den Vej ligger saa lige for, at den ogsaa vil blive fulgt, det være sig snart eller først i Fremtiden.

Men naar det saaledes er temmelig almindelig anerkendt i Folketinget, at man ikke skal gaa op til de 10 Kr., og det ogsaa i de Udtalelser, der hidtil fore-